

Kära bröder & systrar,

Har ni någon gång tänkt på varför vi som kristna befinner oss på denna jord och ännu inte har fått komma in i Faderns närvaro?

- Varför får vi ännu inte njuta av evig glädje utan måste genomgå lidanden, svårigheter och motstånd?

Varför är vi överhuvudtaget kvar i denna värld och inte med Fadern i evig glädje?

- Förra veckan så talade vi om vikten av självförnekelse att som lärjungar följa Jesus på väg mot korset.

Vi såg hur det fanns hinder på vägen och om det fanns många hinder på den tiden så finns det än mer saker idag som vill stjäla vår uppmärksamhet.

- Varför finns vi då som kristna kvar på denna jord när det finns så mycket som vill stjäla vår uppmärksamhet?

Det är just detta vi ska få svar på idag. Varför befinner vi oss på denna jord och det är pga. det uppdrag vi som lärjungar har fått.

- Utifrån dagens text som handlar om hur Jesus sänder ut ett större antal än dom tolv så ska vi få svar på följande frågor:

Vad är det uppdrag som Gud kallade lärjungarna men även oss till? Hur ska vi uppfylla detta uppdrag? Vad kan vi vänta oss för några reaktioner till detta uppdrag? Och vad ska vi som lärjungar ha vår glädje i?

- Låt oss gå till Lukas 10:1-24 och se vad Guds ord har att säga oss:

¹Därefter utsåg Herren sjuttio andra och sände dem två och två framför sig till varje stad och plats dit han själv skulle komma. ²Han sade till dem: "Skörden är stor, men arbetarna är få. Be därför skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. ³Gå ut! Se, jag sänder er som lamm in bland vargar. ⁴Ta inte med er någon börs eller lädersäck eller några

sandaler, och hälsa inte på någon under vägen. ⁵När ni kommer in i ett hus, säg då först: Frid över detta hus. ⁶Och om där bor en fridens man, skall den frid ni tillönskar vila över honom. Annars skall den vända tillbaka till er. ⁷Stanna i det huset, och ät och drick vad ni får, ty arbetaren är värd sin lön. Flytta inte från hus till hus. ⁸Och när ni kommer till en stad där man tar emot er, så ät det som sätts fram åt er. ⁹Bota de sjuka i den staden och säg till folket: Guds rike är nu hos er. ¹⁰Men om ni kommer till en stad där man inte tar emot er, gå då ut på gatorna och säg: ¹¹Till och med dammet som har fastnat på våra fötter i er stad stryker vi av för att vittna mot er. Men det skall ni veta att Guds rike är nu här. ¹²Jag säger er att på den dagen skall det bli drägligare för Sodom än för den staden.

¹³Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de kraftgärningar som har utförts i er hade gjorts i Tyrus och Sidon, skulle de för länge sedan ha ångrat sig och suttit i säck och aska. ¹⁴Men så skall det också vid domen bli drägligare för Tyrus och Sidon än för er. ¹⁵Och du, Kapernaum, skall väl du upphöjas till himlen? Nej, ner i helvetet skall du fara. ¹⁶Den som lyssnar till er lyssnar till mig, och den som förkastar er förkastar mig. Och den som förkastar mig, han förkastar honom som har sänt mig.”

¹⁷De sjuttio kom glada tillbaka och berättade: ”Herre, till och med de onda andarna lyder oss i ditt namn.” ¹⁸Han sade till dem: ”Jag såg Satan falla ner från himlen som en blix. ¹⁹Se, jag har gett er makt att trampa på ormar och skorpioner och att stå emot fiendens hela välde. Ingenting skall någonsin skada er. ²⁰Men gläd er inte så mycket över att andarna lyder er, som över att era namn är skrivna i himlen.”

²¹I samma stund jublade Jesus i den helige Ande och sade: ”Jag prisar dig, Fader, du himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka men uppenbarat det för de olärda och små. Ja, Fader, detta var din goda vilja. ²²Allt har min Fader överlämnat åt mig. Och ingen vet vem Sonen är utom Fadern, och ingen vet vem Fadern är utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.”

²³När de var ensamma, vände sig Jesus till lärjungarna och sade: ”Saliga är de ögon som ser det ni ser. ²⁴Ty jag säger er: Många profeter och kungar ville se vad ni ser, men fick inte se det, och höra det ni hör, men fick inte höra det.”

[Bön]

- Förra söndagen så såg vi hur Lukas började en ny del i Lukasevangeliet.

Efter det att Jesus hade avslutat sin tjänst i Galilén så började han här att fast besluten vandra till Jerusalem där han skulle uppfylla det uppdrag till vilket han hade kommit för att rädda sitt folk från deras synder genom att dö och uppstå för dem.

- Denna vandring börjar med att Jesus möter förkastelse i en samaritisk by och Jakob och Johannes vill förtära den med eld men blir tillrättavisade av Jesus.

Här så kommer frågan upp som vi kommer att få besvarad idag: Hur ska vi gensvara till dom som förkastar budskapet om Guds rike och oss som dess budbärare?

- Förra veckans text avslutades med att två personer erbjöd sig att följa Jesus och en annan fick uppmaningen att följa honom men det fanns hinder på vägen.

I början på kap 9 så hade Jesus sänt ut dom 12 apostlarna för att predika om Guds rike. Och här i kap 10 så sänder han nu ut en vidare mycket större grupp av lärjungar och det var för detta syfte han hade kallat dessa tre som hade hinder på vägen.

- Vi läser aldrig om dom valde att följa Jesus eller ej. Men den brännande frågan från detta är om vi är villiga att följa honom för det uppdrag som han har för oss.

Vår text för idag består av två delar: För det första hur Jesus sänder ut lärjungarna (v.1-16) och för det andra hur lärjungarna återvänder (v.17-24).

- Och båda dessa delar består av undervisning från Jesus. När vi ser på denna text så vill jag att ni ska lägga märke till tre saker som alla berör oss.

1. Lärjungaskapets uppdrag (v.1-9)

2. Lärjungaskapets motagande (v.10-16)

3. Lärjungaskapets glädje (v.17-24)

- Låt oss då för det första se på lärjungaskapets uppdrag i v.1-9. Vad var det lärjungarna fick för något uppdrag som vi har fått?

Vi läser i v.1 **Därefter utsåg Herren sjuttio andra och sände dem två och två framför sig till varje stad och plats dit han själv skulle komma.**

- Vad var deras och vad är vårt uppdrag? Klart och tydligt så var det att förbereda vägen för Jesus. Han skickade ut dom två och två för att förbereda människorna på hans ankomst.

Dom fick samma uppdrag som Johannes döparen hade fått att bereda vägen för Jesu ankomst.

- Jesus, Messias, Guds eviga kung var på väg till människornas städer och här sändes lärjungarna ut för att göra dom redo på hans ankomst.

Det var precis på detta sätt som man gjorde om en världslig kung kom att man i förväg sände budbärare för att göra invånarna redo för kungens ankomst.

- Och mina vänner det är samma uppdrag som vi har fått: Det är som vi sjöng i inledningssången: Bered en väg för Herran.

Att vi som lärjungarna ska förbereda människor på att kung Jesus snart är här och vi ska snart komma tillbaka till detta.

- Men låt oss först bara kort ta ett sidospår som jag egentligen inte skulle vilja ta.

Detta eftersom jag vet att ni använder er av olika bibelöversättningar där det i denna text står olika.

- En del översättningar säger att Jesus skickade ut 70 sändebud och andra att han skickade ut 72.

För det första så vill jag försäkra er att vi kan lita på att Guds ord i dess original är ofelbart.

- Samtidigt så innan tryckpressarna uppfanns så smög det sig in små fel när man kopierade texten pga. den mänskliga faktorn.

Detta förklarar varför det finns olika variationer i de nästan 6000 grekiska manuskript som finns bevarade av NT.

- Vad man i Islam gjorde när man upptäckte att det fanns olika läsarter av koranen var att man brände upp dom manuskript som inte överensstämde med den utgåva man ville behålla.

Och detta för att röja bevisen ur vägen så att människor inte skulle upptäcka att det finns skillnader i olika koranmanuskript vilket det fortfarande gör idag eftersom man inte lyckades förstöra alla manuskript som skiljde sig.

- Men för oss som kristna så är dessa nästan 6000 manuskript med de skillnader som finns i dom snarare en tillgång än en belastning.

Genom att studera hur dessa texter skiljer sig från varandra så kan vi med än större träffsäkerhet avgöra vad som var originalet.

- En av de många principer som man använder sig av för att avgöra vad som var originaltexten är att den text som bäst kan förklara uppkomsten av dom andra läsarterna mest troligt är originalet.

Tillämpar vi denna princip och många andra som skulle ta allt för långt tid att gå in på idag.

- Om vi tillämpar detta på vår text för idag så blir det mest troligt att det ska stå 72 istället för 70 då en skrivare skulle vara mer benägen att ändra till 70 än tvärt om.

Än en gång vill jag försäkra er att vi kan lita på Guds ord. De skillnader som finns i grekiska manuskript är så små att de inte påverkar tron på någon lära som Bibeln lyfter fram så vi kan lita på Guds ord.

- Nog om detta och jag ber om ursäkt för detta sidospår. Ville bara kort belysa detta då det blev långa diskussioner kring en annan liknande text i 2 Sam för några söndagar sedan.

Tillbaks till vårt och lärjungarnas uppdrag som är att förbereda människor på Jesus. Så lärjungarna hade blivit utsända två och två för att göra människorna redo för hur Jesus skulle anlända till deras städer.

- Varför just två och två? Jo, jag tror det har att göra med principen i GT att ett rättsfall skulle avgöras genom två eller tre vittens vittnesmål (5 Mos 17:6; 19:15).

Och i detta fall var det om en stad skulle förkasta deras budskap att dessa två sändebud skulle fungera som vittnen om den väntande domen emot dessa städer som vi snart ska se.

- Hur skulle då lärjungarna och hur ska vi uppfylla uppdraget att bereda väg för Herren.

Här så ser vi tre saker i vår text. För det första behovet av bön i v.2. Han sade till dem: "Skörden är stor, men arbetarna är få. Be därför skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.

- Skörden som syftar på människor som ska komma in i Guds rike är stor men arbetarna är få.

Därför så skulle lärjungarna som själva blev utsända be att skördens Herre alltså Gud skulle skicka ut arbetare till sin skörd.

- Precis nu som då så är skörden stor. Alla de som Gud så som Bibeln säger har utvalt till att bli frälsta måste få höra evangeliet och gensvara till det.

Och det sätt i vilket Gud har valt att dom ska göra detta på är genom förkunnelsen av evangeliet. Detta säger Gud tydligt i Rom 10:14-15

- **¹⁴Men hur skulle de kunna åkalla den som de inte har kommit till tro på? Och hur skulle de kunna tro på den som de inte har hört? Och hur skulle de kunna höra, om ingen predikar? ¹⁵Och hur skulle några kunna predika, om de inte blev utsända?**

Detta sägs i kontexten av Rom 9-11 som tydligt talar om Guds suveränitet i Israels frälsning. Men samtidigt som Gud är suverän så har han valt att använda våra böner för att sända ut arbetare till sin skörd.

- Detta ingår också i vår uppgift mina vänner att be skördens Herre om arbetare för sin skörd.

Nyligen så har jag samtalat med säkert ett dusintal kristna om hur stora behoven är och hur mycket vi behöver skördearbetare.

- Det finns så mycket att göra men så få tillgängliga. Må vi be att Gud sänder mer arbetare och att han även använder oss.

När jag läste på Bibelskola så träffades vi innan vi hade lektioner och bad nästan varje dag för mission och vet ni vad som hände. Av dom som kom och bad regelbundet så blev alla missionärer.

- Så risken och framförallt möjligheten är om du ber för arbetare att Gud kommer att använda just dig som skördearbetare oavsett om det är i Göteborg eller Nordkorea.

För det andra så ser vi i vår text hur uppfyller det uppdrag som vi har fått genom att vara beroende av Gud.

- Det är allt för lätt att göra saker i vår egen kraft. Lärjungarna blev utskickade som lamm bland vargar.

Detta talar inte bara om den fara som det kan innebära att nå ut med evangeliet utan för också med sig att lärjungarna inte skulle försöka omvända människor med våld.

- Vi måste förlita oss på att Gud förmår att frälsa. Vi ska passionerat predika evangeliet och vädja till människor att omvända sig men vi får inte manipulera eller tvinga dom till avgöranden för då försöker vi ta den HA:s plats.

Lärjungarna skulle också resa lätt utan att ta med sig någon börs, lädersäck eller sandaler och inte hälsa någon på vägen.

- Detta pekar på hur dom skulle hålla sig beroende av Gud och hur brådskande deras uppgift var.

Samtidigt måste vi ha klart för oss att detta inte är en missionsmanual för hur vi ska göra. Senare i Lukas 22:35-36 så uppmuntrar Jesus lärjungarna att ta med sig en börs och lädersäck.

- Vad vi kan lära oss härifrån liksom från att lärjungarna stod i beroende av människors gästfrihet när dom kom in i en stad är att vi ska hålla oss beroende av Gud för att uppfylla det uppdrag vi har fått.

1994 så bestämde sig ett husförsamlingsnätverk i Kina för att samtidigt skicka ut 70 personer på missionsresor till olika områden i Kina.

- Dessa församlingar var mycket fattiga och folk sålde sina kycklingar och gav dom pengar som man hade sparat för sina bröllop och detta med iver att nå människor med evangeliet.

Man fick inte in mer pengar än vad som krävdes för att skicka dessa 70 en väg så returresan och det dom behövde för att leva på fick man be att Herren skulle förse dom med.

- Man skickade ut missionärerna två och två och 6 månader senare när alla missionärerna återvände så hade man etablerat församlingsplanteringar i 22 av Kinas 30 provinser.

När en kines vid ett tillfälle besökte USA och fick frågan vad han tyckte om kristenheten där så sa han. ”Jag är förvånad över hur mycket ni kan göra utan Gud.”

- Och detta är en tankeställare för oss kära bröder och systrar, när det gäller att uppfylla lärjungaskapets uppdrag att förbereda människor på Jesu tillkomst så kan många gånger det vi är bra på och det som är vår styrka bli ett hinder när vi gör saker i vår egen kraft.

Det är därför bönen och självrannsakan är så viktig. Att vi håller oss nära Herren. Vi har ett stort uppdrag framför oss, men låt oss akta oss så vi inte försöker göra det i vår egen kraft.

- Hur är det med oss både som individer och församling? Finns det något sätt i vilket vi försöker uppfylla uppdraget i vår egen kraft?

Finns det kanske något område där vi börjat i beroende av Gud men där vi blivit varma i kläderna och löper risken att köra på i vår egen kraft?

- Må vi i ödmjukhet och beroende söka Gud.

För det tredje så ser vi i vår text hur vi kan uppfylla det uppdrag som vi har fått och det är i v.9 genom att göra människor redo för Guds rike.

- **⁹Bota de sjuka i den staden och säg till folket: Guds rike är nu hos er.**

Dom 72 fick här ett speciellt mandat att bota sjuka som skulle bekräfta Guds rikets anländande.

- Men det viktigaste var förkunnelsen av evangeliet. Guds rike är nu hos er eller har kommit nära som det också kan betyda.

Guds väntade kung Jesus, Messias var nära. Vi liksom dom då uppfyller det uppdrag vilket vi är kallade till genom att predika evangeliet så att människor är redo när Jesus kommer.

- Dom gjorde människorna redo för att ta emot Jesus vid hans första tillkommelse medans vi göra dom redo för hans andra.

Vid hans första tillkommelse så kom han för att uppfylla frälsningsplanen, att dö för sitt folks synder genom att ta deras straff och genom att uppstå för att bli bevisad vara Herre och Kung och som ett bevis för att också vi kommer att uppstå.

- Vid hans andra tillkommelse så kommer Jesus tillbaks för att fullborda sitt folks frälsning genom att låta dom för alltid få vara med honom.

Men han kommer också tillbaks för att döma levande och döda då han kommer att döma alla dom som förkastat honom till helvetet.

- NT är fyllt med exempel att vi måste vara redo när han kommer som t.ex. de 10 Jungfrurna eller som i liknelsen om talenterna.

Även Paulus lyfter fram detta i t.ex. 1 Thessalonikerbrevet som ungdomarna började studera i fredags. I det femte kapitlet i detta brev så säger Paulus att Herrens dag kommer att komma som en tjuv om natten då vi minst anar det.

- Är du redo min vän? Har du det rätt ställt med Herren? Hur blir man då redo och det är detta som är vårt uppdrag.

Man måste inse att man har syndat, att man har brutit mot Guds lag och gjort uppror mot honom. Och detta är något vi alla har gjort. T.ex. så har vi inte älskat Gud av hela vårt hjärta och vår nästa som oss själva.

- Vi måste också inse vad vi förtjänar pga. våra synder, att vi förtjänar Guds eviga dom.

Men detta räcker inte. Vi måste också förstå att den enda räddningen från vår synd till en underbar evighet med Gud är genom Jesus, att han dog den död vi borde ha dött och uppstod så att vi kan leva med honom.

- För att vara redo för Jesu tillkommelse så kan vi inte fortsätta att hålla fast vid våra synder utan vi måste omvända oss och tro på honom. Då blir vi redo för när han kommer tillbaks.

Det är detta som är vårt uppdrag som kristna. Men det är inte bara det att vi ska göra ickekristna redo för Jesu tillkommelse utan även kristna.

- I självaste missionsbefallningen som vi kan läsa om i Matt 28:18-20 så ska vi göra alla folk till lärjungar och i denna befallning så ingår både att döpa dem i Faderns, Sonens och den HA:s namn men även att lära dem att hålla allt vad jag har befallt er.

Detta är också vad vi kan lära oss från Paulus i Kol 1:28 att vi ska predika Kristus genom att förmana och undervisa varje människa med all vishet för att ställa fram varje människa som fullkomlig eller mogen i Kristus.

- Vårt uppdrag består inte bara av att evangelisera utan också av att hjälpa varandra så att vi alla kan ställas fram som mogna i Kristus.

Här så har vi en viktig utmaning för oss som församling att få en kultur av lärjungaskap där vi hjälper varandra att växa på vår vandring med Herren.

- Vi har nu sett på vår första punkt: lärjungaskapets uppdrag som vi uppfyller genom bön, beroende och genom att göra människor redo för Guds rike, både icke kristna men även kristna.

Låt oss nu gå till vår andra punkt: Lärjungaskapets motagande. Vad kan vi då förvänta oss för några gensvar när vi kommer och förkunnar för människor om Guds rike och att de måste vara redo för dess väntade kung.

- Detta får vi uppenbarat för oss i v. 10-16. Men först vad skulle lärjungarna säga när dom kom fram till ett hus: Jo, i vers 5-6 **Frid över detta hus. ⁶Och om där bor en fridens man, skall den frid ni tillönskar vila över honom. Annars skall den vända tillbaka till er.**

Denna frid har att göra med om dom omfamnar budskapet om Guds rike.

- Tar dom inte emot detta budskap så ska Guds frid återvända. Så när vi går ut för att uppfylla vårt uppdrag att göra människor redo för Jesu tillkommelse så kommer vi att få möta två gensvar.

Antingen att människor tar emot oss och evangeliet eller att dom förkastar budskapet.

- Lärjungarna här kom bara vid ett tillfälle in i en stad och ett hem där dom antingen fick erfara hur människor tog emot eller förkastade budskapet om Guds rike och så kan det även bli för oss när vi delar evangeliet.

Jag har varit med om många gånger hur människor och speciellt svenskar förkastar budskapet med en gång när dom hör det och inte vill ha något med än att göra.

- Men samtidigt så bland dom som jag har fått se som har tagit emot evangeliet så har det inte varit det att dom genast tagit emot det utan att det har tagit en tid då dom visat intresse och i några fall till och med att dom aktivt har stått emot det dom har hört men hur Herren har verkat i deras hjärtan.

Så vi får vara försiktiga så vi inte tänker att ett förkastande eller omfamnande av evangeliet nödvändigtvis måste ske med en gång även om så kan vara fallet.

- Hur skulle då lärjungarna och hur ska då vi hantera när man förkastar budskapet?

För lärjungarna så står det i v.10-11 ¹⁰**Men om ni kommer till en stad där man inte tar emot er, gå då ut på gatorna och säg: ¹¹Till och med dammet som har fastnat på våra fötter i er stad stryker vi av för att vittna mot er. Men det skall ni veta att Guds rike är nu här.**

- Vad innebar det att stryka av dammet från deras fötter? Det var precis detta som judarna brukade göra när dom lämnade ett hedniskt område att skaka av orenheten från deras fötter.

Och här så skulle lärjungarna göra det som ett varnande tecken mot dom som inte tog emot evangeliet.

- Om dessa samarier och judar till vilkas städer lärjungarna kom inte ville omvända sig så var dom precis som oomvända hedningar förlorade och blev varnade om den stundande domen.

Dom skulle veta att Guds rike nu var nära men att dom tagit ställning emot det och att detta skulle vittna emot dom.

- Kung Jesus var nära och dom hade förkastat honom och hans sändebud. Om vi skulle ställa oss och skaka av dammet från våra fötter så skulle inte människor förstå någonting.

Hur ska vi då göra om människor förkastar budskapet? Jo, vi måste få dom att förstå att om dom förkastar evangeliet att domen då väntar dom.

- Om vi rätt har presenterat evangeliet för en människa och dom slutgiltigt förkastar budskapet så återstår inget annat än domen.

Därför är det viktigt i vår evangeliepresentation att människor förstår att det finns en dubbel utgång.

- Himmel och helvete, evig förtappelse och evig glädje står på spel och allt har att göra med om man tar emot eller förkastar evangeliet.

I exemplet med dom 72 lärjungarna så säger Jesus i v.12 **Jag säger er att på den dagen skall det bli drägligare för Sodom än för den staden.**

- Och som ni vet så var Sodom ett exempel på en av dom mest syndiga städerna i GT.

Men det ska bli än värre för dom städer som förkastar Guds eviga kung Jesus än för självaste Sodom.

- Detta eftersom Jesus kungen själv hade predikat bland dom och bekräftat de han sa med kraftgärningar.

Dom hedniska städerna Tyrus och Sidon som precis som Sodom och Gomorra blivit dömda i GT ska få det lindrigare vid domen än städer som Korasin, Betsaida och Kapernaum där Jesus hade varit verksam.

- Poängen här är ju större kunskap om Jesus och Guds rike desto större dom.

Det är detta Hebreerbrevets författare betonar i Heb 10:26-29 ²⁶**Men om vi syndar med vett och vilja sedan vi fått kunskap om sanningen, finns det inte längre något offer för synder, ²⁷utan en fruktansvärd väntan på domen och en förtärande eld, som skall uppsluka motståndarna. ²⁸Den som förkastar Mose lag skall utan förbarmande dö, om två eller tre vittnar mot honom. ²⁹Hur mycket strängare straff tror ni då inte den skall förtjäna som trampar Guds Son under fötterna och håller förbundets blod för orent, det blod som har helgat honom, och som smäddar nådens Ande?**

- Detta betyder inte att om man är "ovetande" att man kan undgå domen eftersom det i Heb 9:27 står att det är bestämt om människan att hon ska dö och sedan dömas.

Helvetet är fortfarande evigt för alla som förkastar Jesus, fastän det finns olika nivåer av domar.

- Men ju mer människor vet desto striktare dom. Hur är det med dig min vän? Är du redo för denna dag? Domen kommer närmare för varje dag som kommer.

Har du fått det rätt ställt med Gud. Du har inte råd att bara lalla med. Du måste ta ställning.

- Ska du för evigt förkasta Jesus, Guds eviga kung eller ska du i omvändelse och tro ta emot honom som din Herre och Frälsare? Tveka inte. Omvänd dig och tro på honom.

Vi har nu sett vad vårt uppdrag som lärjungar innebär och att vi som lärjungar och sändebud kommer få se hur människor både omfamnar men också förkastar budskapet om Guds rike.

Vi har också fått uppenbarhet för oss vad konsekvensen av att förkasta detta budskap blir.

- Låt oss nu för det tredje se vad konsekvensen av att ta emot evangelium och vara redo när Jesus kommer innebär vilket för oss till vår tredje och sista punkt: Lärjungaskapets glädje.

Och här vill jag att vi ska lägga märke till två saker: För det första Lärjungarnas- och för det andra Jesu glädje.

- När dom 72 återvänder så är dom överlyckliga över att till och med dom onda andarna lyder dom.

Guds rike uppenbarar sig och Jesus berättar hur han såg Satan falla ner från himlen som en blixtnedslag.

- Lärjungarna hade fått makten att stå emot fiendens hela välde.

Dom hade verkligen fått se hur deras arbete bar frukt. Och många av oss kan nog känna igen oss med dom när vi har fått se frukt i det vi gör då vi varit uppfyllda av glädje över detta.

- I sig så är det verkligen något att vara glada över när vi ser hur Guds rike utbreder sig.

Ta t.ex. som när jag för första gången fick sitta ner och lyssna till hur min mentor berättade hur han fått vara med om att se hur en onådd folkgrupp blivit nådd med evangeliet och nu når andra onådda folkgrupper. Man blir så glad och tacksam att man bara vill brista ut i tillbedjan.

- Vad säger då Jesus till lärjungarna i deras glädje? Jo i v.20 ²⁰**Men gläd er inte så mycket över att andarna lyder er, som över att era namn är skrivna i himlen.”**

Mer ordagrant så står det: **Men gläd er inte i detta att andarna underordnar sig er, utan gläd er att era namn är skrivna i himlarna.”**

- Det är inte det att lärjungarna inte kan glädja sig i att andarna lyder dom utan frågan är var har dom sin verkliga glädje i.

Det spelar ingen roll om vi får möta motstånd, förföljelse och misslyckanden.

- Vår yttersta glädje ska inte vara i om vi lyckas eller misslyckas utan att våra namn är skrivna i himlen.

Vad betyder det då att ens namn är skrivet i himlen? Jo för alla som har blivit frälsta eller kommer att bli frälsta så är deras namn enligt Upp 17:8 skrivna i livets bok från världens grundläggning.

- Dessa är dom sanna kristna i Upp 3:5 vars namn aldrig kommer att strykas ut ur livets bok och dessa kommer enligt Upp 13:8 och 17:8 att bli beskyddade från Satans villfarelse.

Det är dom som kommer att bli bevarade till slutet då dom i Upp 21:27 kommer att få komma in i den nya staden Jerusalem där dom för alltid ska få var med Gud.

- Att ha sitt namn skrivet i livets bok är synonymt med att vara utvald och att vara frälst.

Så alla som genuint har blivit frälsta är dom som är skrivna i livets bok innan världens grund blev lagd. Det är dom som har blivit utvalda att från evighet dåtid få spendera en underbar evighet framtid med Gud.

- Så faktumet att vi är frälsta, att våra namn är skrivna i himlen. Det är här vi ska ha vår glädje mina syskon.

Det spelar ingen roll vad vi får gå igenom på denna jord. Oavsett om det är glädjeämnen eller sorger så är det som räknas den eviga glädjen som väntar oss.

- När den välkände predikanten Martyn Lloyd-Jones låg för döden och hans medarbetare Iain Murray besökte honom och frågade:

Hur hanterar du det faktum att din tjänst för Herren nu är så begränsad?

- Lloyd-Jones hade predikat för oräkneliga tusentals människor och fått se många, många människor komma till tro. Han hade genom sitt liv fått bli oerhört använd av Herren.

Och till denna fråga svarade han: "Gläd er inte att demonerna underordnar sig er, utan gläd er att era namn är skrivna i himlen."

- Och sen så sa han: "Jag är helt nöjd".

Må vi förstå detta att vår identitet inte består i vad vi gör eller om vi har framgång eller ej utan att vi tillhör Jesus.

- Den troendes största källa av glädje i detta liv och för all evighet är inte baserad på vad vi gör eller har gjort utan på Guds frälsande nåd att våra namn är skrivna i himlen.

Kära vänner jag önskar så att vi kunde förstå vad detta innebär. Om du skulle ta all glädje som du har fått erfara under hela ditt liv och lägga ihop detta så skulle det i jämförelse med den eviga glädjen inte ens motsvara en enda droppe vatten i alla världshaven.

- Tänk vilken glädje som väntar, men vi har redan nu fått försmaken på den att våra namn är skrivna i himlen.

Lått oss lägga av oss vår svenska kultur och likt ett litet barn hoppa av glädje. Oavsett vad du går igenom så om du har blivit ett Guds barn så är detta en evig glädje som inte kan tas ifrån dig.

- Vi har nu sett lärjungarnas och vår glädje: Att vi har våra namn skrivna i himlen. Låt oss nu i den sista delen av vår text se Jesu glädje över Faderns suveränitet i frälsningen.

I vers 21-22 så jublar Jesus i den HA över det faktum att våra namn är skrivna i himlen och brister ut i lovpris över hur Fadern har gjort detta möjligt.

- Han säger: **"Jag prisar dig, Fader, du himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka men uppenbarat det för de olärda och små. Ja, Fader, detta var din goda vilja. ²²Allt har min Fader överlämnat åt mig. Och ingen vet vem Sonen är utom Fadern, och ingen vet vem Fadern är utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för."**

I vers 21-22 så är hela treenigheten involverad. Sonen gläder sig i den HA och prisar Fadern för att han har dolt budskapet om Guds rike för dom visa och kloka.

- Och hur han har uppenbarat det för olärda och små, precis som oss enkla människor. Samtidigt så har Sonen här fått rollen att uppenbara Fadern.

Dessa sanningar kan vara svåra att smälta hur Gud är helt suverän i en människas frälsning, samtidigt som vi är helt ansvariga för om vi tar emot budskapet eller ej.

- Och ska vi vara ärliga så är dessa sanningar ett mysterium som vi inte helt kan förstå med våra små hjärnor utan är gång på gång i Skriften ett föremål för tillbedjan.

När vi inser att vi som Bibeln lär var andligt blinda och döda och som 1 Kor 2:14 uppenbarar inte kunde ta emot det som tillhör Guds Ande.

- Men samtidigt hur den treenige Guden, Fadern, Sonen och den helige Ande har uppenbarat för oss budskapet som varit dolt för oss så att vi kunde se, så att vi blev andligt levande gjorda och började tro.

När vi inser detta, hur kan vi då annat än att bara vilja tillbe Fadern, Sonen och den Helige Ande för att de har frälst oss och hur kan vi då inte annat än att vilja nå dom som ännu inte har fått höra evangeliet.

- Kära bröder och systrar vi är så välsignade. Vi är vad Jesus i v. 23 sa till sina lärjungar saliga.

Vi har i frälsningen och uppenbarelsen i Skriften om Guds rike fått se det som GT:s kungar och profeter bara kunde drömma om att få se.

- Vad kan vi då annat än att brista ut i tillbedjan?

Vi har nu i vår text fått se på lärjungaskapets uppdrag, motagande och glädje.

- Vi har vad man i mänskliga ögon skulle kunna säga ett omöjligt uppdrag att göra människor som andligen inte kan se och inte gensvara redo för Jesu ankomst.

Men det är här dom två glädjeämnen kommer in: För det första att vi har fått våra namn skrivna i himlen, glädjen över att vi har blivit frälsta och för det andra Jesu glädje över Guds suveränitet i frälsningen.

- Det är därför vi kan gå till dom hårdaste, mest svåra missionsfälten och dom mest otänkbara hårdaste människorna.

Detta eftersom vi tror på en Gud som förmår att frälsa. Halleluja prisad vare Herren.

- Jag glömmer aldrig när jag fick privilegiet i Tunisien att lyssna på en före detta muslimsk man som berättade sitt vittnesbörd om hur han kom till tro.

Dagen innan han blev omvänd så hade försökt döda sin egen syster med en kniv eftersom hon hade blivit kristen.

- På natten efter att han hade försökt döda sin egen syster så drömmer han en dröm om Jesus och får dagen efter höra evangeliet och blir radikalt frälst. Halleluja!

Om Herren kan frälsa honom då kan han frälsa vem som helst. Läran om Guds suveränitet i frälsningen må vara svår att smälta men utan den så skulle vårt uppdrag att göra människor redo för Jesu tillkommelse vara en omöjlighet.

- Under mina korta år så har jag som kristen mött obeskrivligt motstånd mot evangeliet i dom tre kontinenter och dom fyra länder där jag har bott och verkat för att nå ut med evangeliet.

Om det inte vore för Guds suveränitet i frälsningen så skulle jag för länge sedan ha givit upp.

- Men mina vänner vi har en suverän Frälsare som förmår att frälsa och som gör det idag så låt oss med detta i tankarna göra allt vi kan för att göra människor redo för Jesu tillkommelse.

Och nu vad kan vi annat än att tillbe vår underbare Gud för att våra namn är skrivna i himlen och för att han i sin suveränitet förmår att frälsa människor. Låt oss tillbe!